

DOROTA BAREŁA

redaktor wydania

Często słyszymy: Nie mam się z czego cieszyć. Ale jeśli uda mi się kupić samochód, znaleźć chłopaka, pracę, napisać najbliższy sprawdzian z matematyki, będę szczęśliwa. Nie teraz, ale wtedy – na pewno. Tylko czy wtedy rzeczywiście coś się w nas zmieni? „Radość tkwi nie w rzeczach, ale w głębi naszej duszy” – pisała św. Teresa z Lisieux. Dlatego zaczniemy jej szukać w naszym wnętrzu już dziś. Bez względu na warunki. Przecież Boga – jedyną wiecznie trwającą radość – mamy przy sobie już w tej chwili. ■

ZA TYDZIEŃ

- Rozpoczęcie KONGRESU EUCHARYSTYCZNEGO
- Koła CARITAS
- Dane teledadresowe dekanatu ZĄBKOWICE ŚLĄSKIE

Świetlica integracyjna przy plebanii

Współpraca na medal

Od lutego w budynkach duszpasterstwa pw. Chrystusa Króla w Głuszycy działa świetlica integracyjna.

To efekt współpracy tamtejszej parafii oraz lokalnych władz. Dzięki temu 60 młodych mieszkańców miasta mogą tam spędzić ferie zimowe.

Od kilku lat pomieszczenia punktu katechetycznego przy parafii Chrystusa Króla w Głuszycy nie były w pełni wykorzystywane. Tymczasem potrzebna miastu świetlica integracyjna mieściła się w jednym pomieszczeniu wraz z punktem konsultacyjnym kuratorów sądowych. Podczas spotkania proboszcz parafii ks. prał. Józef Molenda i burmistrz miasta Wojciech Durak postanowili przenieść świetlicę na plebanie.

Inicjatywa uzyskała poparcie Rady Miejskiej. Wiele życzliwych osób udało się skupić wokół realizacji pomysłu, a trzeba było m.in. przeprowadzić prace remontowe. To zadanie przyjął na siebie ZS w Głuszycy. Uczniowie tej szkoły, pod

SLAWOMIR WIŚNIEWSKI

Dzięki współpracy Kościoła i lokalnych władz udaje się zapewnić wypoczynek młodym mieszkańcom regionu

opieką instruktora Romana Głoda, odświeżyli ściany obiektu. Niezbędne materiały budowlane zafundowało miasto. Władze miejskie zadbały o wyposażenie świetlicy, będą też ponosić koszty eksploatacyjne oraz koszty zatrudnienia gospodarza świetlicy. Zadanie zorganizowania działalności merytorycznej na zasadach wolontariatu przejęło na siebie funkcjonujące w mieście od 1995 r. Stowarzyszenie Pomoc Dziecku oraz nowo po-

wstałe przy parafii Stowarzyszenie Caritas. Prezesom stowarzyszeń, Stanisławowi Michalikowi i Bogumile Wróblewskiej, udało się zachęcić do nieodpłatnej pracy wielu głuszyckich nauczycieli. Nie zabrakło też pomocy uczennic – wolontariuszek.

Po feriach świetlica będzie czynna w godzinach popołudniowych. Będą w niej organizowane zajęcia dla dzieci niepełnosprawnych. **NAT**

TYLKO W KRZYŻOWEJ – KRZYŻ Z COVENTRY

Na zakończenie rekolekcji wielkopostnych, 16 lutego, mieszkańcy Krzyżowej udali się do krzyża z Coventry, symbolu pojednania. Podczas modlitwy w pałacu – centrum Fundacji „Krzyżowa” – odmówiono Litanię pojednania. Od ponad 60 lat krzyż jest ofiarowywany społecznościom poszkodowanym w konfliktach oraz instytucjom i ludziom, którzy przyczyniają się do pojednania między narodami. W Polsce tylko Fundacja „Krzyżowa” dla Porozumienia Europejskiego jest w posiadaniu krzyża (od 11 listopada 2000 r.). Na świecie krzyż z Coventry znajduje się w ponad 200 miejscach. Ostatnio był przekazany mieszkańcom Drezna.

Ks. B. Kaluza podczas modlitwy przy krzyżu

O historii tego znaku będziemy pisać w „Gościu Niedzielnym” 13 marca. ■

Znak miłosierdzia na stole

SŁAWOMIR WIŚNIEWSKI

Płonący paschalik na wielkanocnym stole to nie tylko znak obecności Chrystusa zmartwychwstałego, ale także piękny gest miłosierdzia

DOLNY ŚLĄSK. Po raz pierwszy dzięki świdnickiej Caritas, w naszych domach zapłoną wielkanocne paschaliki. Jak szacuje ks. J. Gargasewicz, wicedyrektor Caritas, w diecezji świdnickiej zostanie rozproszonych około 30–40 tys. takich świec. Dochód zostanie przeznaczony na pomoc najuboższym mieszkańcom naszego lokalnego Kościoła. Wielkanocne paschaliki od lat rozprawdane są między innymi w archidiecezji poznańskiej, a zebrane fundusze przekazywane są na organizację letnich wakacji. Jak mówi ks. J. Gargasewicz, w wielu tamtejszych parafiach praktykowany jest zwyczaj przychodze-

nia z paschalikami na uroczystość Wielkiej Soboty po to, by zapalić je od płomienia paschału stojącego w kościele. – Śniadanie wielkanocne w blasku tej świecy nabiera dużo głębszego wyrazu – podkreśla. – Dobrze by było przenieść ten zwyczaj do naszej diecezji. Często praktykowana jest także tradycja odwiedzania z paschalikiem grobów swoich bliskich. – Mieszkańcom miejscowości towarzyszą proboszczowie – mówi wicedyrektor Caritas. – W samo południe spotykają się na cmentarzu, by wspólnie odmówić *Anioł Pański* i odśpiewać pieśń „Wesel się, Królowo miła”.

Razem z „Gościem”

KRAKÓW ŁAGIEWNIKI. Pielgrzymka do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia odbędzie się 12.03 (sobota). Koszt 55 zł. Zaplanowano także zwiedzanie Wawelu oraz Rynku z kościołem

Mariackim. Wyjazd ze Świdnicy, powrót ok. 22.30. Spotkanie organizacyjne i zapisy 1.03 lub 8.03 w salce par. św. Andrzeja Boboli, ul. Wałbrzyska 41, Świdnica. Informacje: 074 853 13 79.

Misteria paschalne

ŚWIDNICA. 16 i 17.03 ŚOK zaprasza do prezentacji dorobku polskiej kultury religijnej i literackiej w dwóch kategoriach: misteriów paschalnych i ludowych obrzędach wielkanocnych. Przegląd nie ma charakteru konkursowego. Organizatorzy pragną zmobilizować do tworzenia nowych scenariuszy pasyjnych i obrzędowych. Zgłoszenia zespołów

szkolnych, dorosłych i amatorskich zespołów folklorystycznych należy dokonać do 7.03. Jednocześnie ogłoszona została kolejna edycja Konkursu Palm Wielkanocnych. Konkurs ten zostanie rozstrzygnięty 17.03. Szkoły lub klasy biorące udział w konkursie do 10.03 powinny przynieść swe prace do ŚOK. Szczegółowe informacje: tel. (074) 852 13 37.

Zaproszenie na festiwal

POLKOWICE po raz dwunasty przygotowują Festiwal Piosenki Religijnej i Patriotycznej (na zdjęciu). Jest on skierowany do zespołów dziecięcych i młodzieżowych działających przy parafiach. Organizatorzy zapewniają profesjonalną obsługę prezentacji, posiłek dla uczestni-

ków i atrakcyjne nagrody dla zwycięzców. Zespoły dziecięce będą mogły zaprezentować się 30 kwietnia, natomiast młodzieżowe 1 maja. Tego dnia wystąpi w Polkowicach działający przy parafii „Deus Meus” z M. Pospieszalskim. Zgłoszenia do 31 marca. Szczegółowe informacje: tel. (076) 724 44 03.

SŁAWOMIR WIŚNIEWSKI

Dla dzieci

NOWA RUDA SŁUPIEC. 8.02 w Miejskim Ośrodku Kultury dzięki zaangażowaniu Akcji Katolickiej, Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców, Noworudzkiego Stowarzyszenia „Pro publico bono” oraz Noworudzkiego Stowarzyszenia Osób Niepełnosprawnych ponad 150 dzieci mogło doświadczyć ludzkiej

życzliwości i opieki. Dzieci wraz z nauczycielami zaprezentowały przedstawienie „Kopciuszek”, mogły wykazać się zręcznością i talentami podczas gier, konkursów i zabaw. Firma Provident ufundowała poczęstunek i paczki dla dzieci, a przybory szkolne i sprzęt sportowy dla świetlicy środowiskowej.

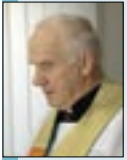

ARCHIWUM GN

Radość obdarowania

Słowo naszego Biskupa

JAKA EUROPA? (V)

Szczycimy się dzisiaj ideałami demokracji. Jej hasła i prawidła traktuje się jako normę dla życia jednostek i społeczeństw. Jednakże należy zauważyć, że jednym z jej niepokojących mechanizmów jest ingerowanie w świadomość ogółu ludzi przez stosowanie przeróżnych manipulacji i pranie mózgow. W świecie zachodnim, a także w Polsce, doświadczamy wyraźnie ze strony elit liberalistycznych i ateistycznych zamierzonych nacisków politycznych, działań propagandowych, aż do terroru medialnego. (...) W obecnym życiu publicznym modna stała się tzw. poprawność polityczna. Zastąpiła ona wymóg prawdy. Nie prawda stanowi kryterium wartości wypowiedzi, ocen, poglądów, ale właśnie poprawność polityczna, czyli zgodność z panującą opcją, modą, pod którą kryje się jakiś zwykle przewrotny, egoistyczny interes ugrupowania politycznego. Mechanizm ten dał także znać o sobie w czasie przygotowywania Konstytucji Europejskiej, w której zignorowano wartości chrześcijańskie i transcendentne. Pomimo tych tendencji sekularyzacyjnych, relatywistycznych i liberalistycznych, ludzie Kościoła żywią jednak nadzieję, że Europa zachowa swoją chrześcijańską twarz, że nie odetnie się od swoich chrześcijańskich korzeni, że nie pozbędzie się tych ożywczych soków, które w swojej historii czerpała z Ewangelii. Tę nadzieję budzi w nas największy prorok naszego czasu, Ojciec Święty Jan Paweł II. W ostatnich latach nie przepuścił żadnej okazji, by nie upomnieć się o obecność Ewangelii i Bożego Prawa w życiu publicznym, na terenie kultury, gospodarki i polityki.

Świdnica, 12.01.2005 r.

Ikona Sedes Sapientiae w Wałbrzychu

Liczy się mądrość

W edukacji i kształceniu nie chodzi tyle o powiększanie wiedzy, ale o zdobywanie mądrości. Mądrość to coś więcej niż wiedza. Mądrość to umiejętność sensownego życia, wedle właściwej hierarchii wartości – mówi ks. bp Ignacy Dec.

„Dzisiejszej nauce i środowiskom akademickim potrzebne jest większe wyczulenie na mądrość, na sens życia i sens całej rzeczywistości” – wyjaśnia. O tym, że mądrość jest naczelną wartością w nauce i w kształceniu młodego pokolenia przypominała środowiskom akademickim peregrynacja Ikony Sedes Sapientiae.

Wędrowka po świecie

Ikona Matki Bożej Królowej Mądrości została ofiarowana przez Jana Pawła II środowiskom akademickim całego świata z okazji jubileuszu Nauczycieli Akademickich (część Wielkiego Jubileuszu Roku 2000). Chciał,

DOROTA BARELA

by „Ta, która swoją modlitwą wspierała apostołów na początku ewangelizacji, pomagała nauczycielom akademickim i studentom przenikać środowisko uniwersyteckie duchem chrześcijańskim.” Od tamtej pory obraz przemierza ośrodki akademickie całego świata. We wtorek, 15 lutego, przybyła do kościoła Aniołów Stróżów w Wałbrzychu.

Uczy wiary i zaufania

Ikone powitał ks. Adam Bałabuch, wikariusz generalny kurii. Podczas homilii pod-

kreślił, iż nigdzie indziej człowiek nie nauczy się takiej mądrości jak pod krzyżem – gdzie Matka Boża uczy nas wiary i zaufania Bogu.

Podczas peregrynacji przez cały dzień odbywały się nabożeństwa przed ikoną: Koronka do Miłosierdzia Bożego, Różaniec, nabożeństwo pokutne, Apel Jasnogórski i wykłady – wyjaśnia ks. prałat Bogusław Werwiński, proboszcz parafii Aniołów Stróżów.

W środę uroczystej Mszy św. o godz. 19 przewodniczył ks. bp Ignacy Dec.

DOROTA BARELA

MATKA ZASIADAJĄCA NA TRONIE

przesyconym złotem (symbol Bożego światła), staje się tronem dla Jezusa (przez który przybrał On ludzką postać). Symboliczne są w tym wizerunku:

- TWARZ MARYI, wyrażająca skupienie – zanurzenie w głębi tajemnicy Syna;
- JEZUS JAKO MŁODZIEŃCIEC – Mądrość jest wieczna i wiecznie młoda;
- AUREOLA JEZUSA Z KRZYŻEM – znak zbawczej misji;
- SZATY MARYI: spodnia, koloru morskiego – to, co ludzkie, przemijalne; wierzchnia, czerwona – żar Ducha Świętego, królewskość; połączenie tych barw: Maryja jest człowiekiem przeobstwowionym i królową
- SZATY CHRYSUSA: czerwona – boskość, królewskość; złota – Boży blask i świętość, doskonałość Boga Ojca

- ZŁOTA STUŁA – Chrystus jako Wieczny Arcykapłan
  - ZWÓJ W LEWEJ RĘCE – Jezus to odwieczne Słowo Boga
  - LEWA RĘKA Jezusa spoczywa niejako na Jego sercu, a przekątne wizerunku przecinają się na czubku głowy Jezusa – wskazanie, jak ważne dla mądrości są rozum i serce.
  - GEST BŁOGOSŁAWIENSTWA – złączone trzy palce – dogmat o Bogu Trójjednym (Bóg jeden i jednocześnie wspólnota Trzech osób); dwa pozostałe palce – dogmat o dwu naturach Jezusa: boskiej i ludzkiej
- Więcej informacji na stronie: www.ikona.w.pl

Maryja Stolica (albo Tron) Mądrości autorstwa o. Marko Rupnika, jezuita

Sonda

WRAŻENIA
Z SEMINARIUM

RAFAŁ STANOCH
PARAFIA ŚŚ. STANISŁAWA
I WACŁAWA W ŚWIDNICY

Dobrze, że klerycy mają wyznaczone obowiązki, zadania do spełnienia i nie zawsze mogą wychodzić z seminarium. To wprowadza ład w ich życie.

ŁUKASZ BANKOWSKI
PARAFIA NARODZENIA
NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY
W SADACH GÓRNYCH

Seminarium okazało mi się, jak na filmach, z ascetyzmem. Myślałem, że jedynym wyposażeniem jest tu łóżko, szafa, świeca i krzyż. Zdziwił mnie i ucieszył sprzęt do uprawiania sportów – bilard, siłownia, stół do tenisa.

RAFAŁ ZALESKI
PARAFIA ŚW. MARCINA
W PIŁAWIE GÓRNEJ

Podoba mi się przede wszystkim szacunek wobec mojej wolności. Nikt nie narzuca mi programu na siłę. To propozycja – każdy, gdy chce, może brać udział w spotkaniach, jeśli nie – może się wycofać.

PIOTR SZYJKA
PARAFIA ŚW. MARCINA
W PIŁAWIE GÓRNEJ

Przed przyjazdem tu nie miałem konkretnego wyobrażenia. Plan rekolekcji (to, że umożliwia skupienie i wyciszenie) podoba mi się tak bardzo, że nie mam nawet problemów z porannym wstawaniem. Nie brakuje komputera, telewizji, ani tego, że nie możemy wyjść na miasto.

Rekolekcje, re

W seminarium czas wyężonej pracy duchowej: dni skupienia, rekolekcje. Choć klerycy z naszej diecezji nadal uczą się we Wrocławiu (jest ich tam 68), coraz wyraźniej organizuje się seminarium duchowe w Świdnicy.

tekst
DOROTA BAREŁA

Diakoni i akolici mają praktyki duszpasterskie na terenie diecezji, a wszyscy klerycy biorą udział w najważniejszych uroczystościach, np. święceniach kapłańskich, diakonatu, obłudze Triduum Paschalnego.

Wspólne na razie jest miejsce nauki i formacji duchowej. Klerycy razem się uczą, korzystają z posługi kapłanów z obu diecezji. Wspólnie pomagali w przygotowaniach XXXIII Rekolekcji Zamkniętych Młodzieży Męskiej Szkół Ponadgimnazjalnych, które odbywały się od 11 do 13 lutego we Wrocławiu.

– Chłopcy mogą podczas nich porozmawiać z klerykami, poznać przełożonych, pomodlić się – mówi ks. Julian Rafałko, prefekt. Ks. Aleksander Radecki, ojciec duchowy, wyjaśnia, że nie są to jednak rekolekcje typowo powołaniowe.

Piotr Szyjka, dziesiętnastolatek z parafii św. Marcina w

Piławie Górnej, przyjechał, by odprężyć się duchowo, wyciszyć, odnaleźć głębszy kontakt z Bogiem. Rafał Zaleski chce poznać atmosferę, jaka panuje w seminarium. Są też tacy, którzy podczas rekolekcji pragną potwierdzić swoje powołanie.

– Zaskoczyła mnie ogromna liczba chłopców, którzy zjawili się w tym roku na rekolekcjach – cieszy się ks. Rafałko. – Mówi się wiele złego o młodzieży, a na tym przykładzie widać, że tak źle nie jest.

Miejsce dla kleryka

Tymczasem w Świdnicy przygotowuje się nowe seminarium w poszpitalnych budynkach przy ul. Wojska Pol-

Na dni skupienia do seminarium we Wrocławiu przybyło w tym roku 336 chłopaków. Choć nie są to rekolekcje powołaniowe, wielu z nich (mniej więcej połowa) w przyszłości rozpocznie tutaj naukę.

skiego. Odpowiedzialny za remonty w całym budynku jest ks. Andrzej Raszpla, ekonom kurii.

– Na razie planujemy, w jaki sposób przystosować poszczególne pomieszczenia do naszych potrzeb – wyjaśnia ks. Adam Bałabuch, wikariusz generalny kurii. – Obliczamy, czy powierzchnia jest wystarczająca, czy ewentualnie coś trzeba będzie dobudować.

Ruszyły remonty w budynku parterowym, gdzie zamieszka około 20 alumnów pierwszego roku i ich przełożony. Będzie tu też mała kaplica i sala wykładowa. Remont tego budynku zostanie ukończony do wakacji.

W gmachu głównym zamieszkają pozostali klerycy (planuje się

się rozwija świdnickie seminarium

monty i przyjaciele

ANDRZEJ NIEDZIELNY

70–80 miejsc) i przełożeni. Tu będzie kaplica, refektarz, sale wykładowe, aula i biblioteka.

Dzisiaj trudno jest jeszcze jednoznacznie stwierdzić, czy w seminarium w Świdnicy nauka rozпочnie się w tym, czy w przyszłym roku.

Możesz na mnie liczyć

Nasze seminarium jest wspierane przez zorganizowaną specjalnie z myślą o nim wspólnotę – Towarzystwo Przyjaciół Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Świdnickiej.

– Powołane 8 września 2004 roku, ma wspomagać przede wszystkim duchowo – a kogo stać, także materialnie – nasze seminarium – wyjaśnia ks. Adam Bałabuch, odpowiedzialny za Towarzystwo.

Pomysł założenia wspólnoty powstał, gdy okazało się, że

na naszym terenie znalazło się ponad 30 oddziałów Towarzystwa z diecezji legnickiej. Teraz uaktualnia się ich prace: przynależący na nowo składają deklaracje i otrzymują legitymacje członkowskie.

Do 14 lutego odnowione listy przysłały parafie: św. Jerzego z Wałbrzycha, Chrystusa Króla z Goczałkowa (gdzie do koła należy nawet młodzież i dziecko), św. Mikołaja w Świebodzicach, Najświętszego Serca Pana Jezusa w Żarowie.

W Goczałkowie odbyła się już uroczystość wręczenia legitymacji.

– To już trzeci diecezja (po archidiecezji wrocławskiej i diecezji legnickiej), w której działamy – mówi Ewa Miałkowska, prezes koła w Goczałkowie. – Jesteśmy tu, ponieważ chcemy się troszczyć o tych, których Jezus powołał do sprawowania najważniejszego

sakramentu – Eucharystii. Gdyby nie oni, nie moglibyśmy mieć go tak blisko.

Powstało też nowe koło przy parafii Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski w Świdnicy, a organizuje się kolejne – przy kościele św. Antoniego w Pieszycach.

– Chcielibyśmy, by Towarzystwo działało przy każdej parafii w diecezji, dlatego z nadzieją czekamy na kolejne zgłoszenia – wyjaśnia ks. Bałabuch. ■

MOIM ZDANIEM

KS. ADAM BAŁABUCH

wikariusz generalny kurii

Naszą główną troską jest to, by nie zabrakło dobrych powołań. Staramy się je budzić m.in. przez Towarzystwo Przyjaciół Seminarium oraz pracę księży z ministrantami i lektorami. Na wyższych latach w seminarium diecezji świdnickiej jest stosunkowo niewielu kleryków, ale nadzieją są młodsze roczniki (na II roku kleryków z diecezji jest ponad 20). Ufam jednak, że w najbliższych latach Pan Bóg pobłogosławi naszej młodej diecezji, co zaowocuje licznymi i dobrymi powołaniami do naszego świdnickiego seminarium. Tym samym będzie odpowiednia liczba kapłanów do ofiarnej służby Ludowi Bożemu naszej diecezji.

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ

Członkiem Towarzystwa Przyjaciół Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Świdnickiej może zostać każdy, kto cieszy się dobrą opinią w parafii, instytucja lub przedsiębiorstwo. Do powołania Towarzystwa Przyjaciół Seminarium w parafiach potrzebna jest przede wszystkim grupa osób rozumiejących troskę o kształcenie nowych kapłanów, tak potrzebnych w naszej młodej diecezji, jak też potrzebę modlitwy o nowe powołania kapłańskie i zakonne. Jeżeli w danej parafii nie ma jeszcze Towarzystwa Przyjaciół Seminarium, chętni mogą zgłaszać się w sąsiednich parafiach, gdzie Towarzystwo istnieje, lub tymczasowo w Wydziale Duszpasterskim Świdnickiej Kurii Biskupiej, tel. 85-14-101. Tutaj też można otrzymać wszelkie potrzebne informacje dotyczące Towarzystwa Przyjaciół Świdnickiego Seminarium. Oprócz ofiarowywania indywidualnej modlitwy i pomocy, członkowie spotykają się raz w miesiącu (w pierwszy czwartek lub sobotę czy niedzielę miesiąca) na wspólnej modlitwie o powołania i w intencji seminarium. Omawiają na nim temat dotyczący troski o seminarium, sprawy organizacyjne i zastanawiają się nad możliwościami działania w konkretnych warunkach życia parafii. Za członków Towarzystwa modlą się klerycy, a w pierwszy czwartek miesiąca jest sprawowana Eucharystia. ■

List Biskupa Świdnickiego na Wielki Post 2005 roku

Stawanie się darem, owocem Eucharystii

Drodzy Bracia Kapłani i Klerycy,
Umilowani Diecezjanie!

Wraz z całym Kościołem katolickim rozpoczęliśmy w Środę Popielcową okres czterdziestodniowego przygotowania do nadchodzących świąt wielkanocnych. W praktyce Kościoła okres ten ma charakter pokutny, na co wskazuje jego tradycyjna nazwa: Wielki Post. Tegoroczny czas wielkopostny przeżywamy w Roku Eucharystii, którego owocem – według oczekiwań Ojca Świętego Jana Pawła II – winno być „ożywienie we wszystkich wspólnotach chrześcijańskich sprawowania Mszy św. niedzielnej i poświęcenia więcej czasu i uwagi adoracji eucharystycznej poza Mszą świętą” (*Mane nobiscum, Domine*, nr 29). Idąc za sugestią Ojca Świętego Jana Pawła II, chcemy naszą duchową, wielkopostną odnowę skupić wokół Eucharystii: jej celebracji i życiu nią na co dzień.

I. Eucharystia największym darem

W encyklice *Ecclesia de Eucharistia* Ojciec Święty Jan Paweł II napisał: „Kościół otrzymał Eucharystię od Chrystusa, swojego Pana, nie jako jeden z wielu cennych darów, ale jako dar największy, ponieważ jest to dar z samego siebie, z własnej osoby w jej świętym człowieczeństwie, jak też dar Jego dzieła zbawienia. (...) Cóż większego Jezus mógł uczynić dla nas?” – pyta Papież. I odpowiada: „Prawdziwie, w Eucharystii objawia nam miłość, która posuwa się »aż do końca« (por. J 13,1) – miłość, która nie zna miary” (EE, nr 11). Chrystus nie tylko mówił o miłości, ucząc, że jest ona największym przykazaniem, którego wypełnianie przynosi człowiekowi najtrwalsze szczęście, ale sam pokazał jak mi-

łować, dając na krzyżu za nas swoje życie. Złożył z samego siebie bezinteresowny dar na odpuszczenie naszych grzechów. W ten sposób uwiarygodnił swoje słowa: „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (J 15,13). Ogłoszenie największego przykazania złączył Chrystus z celebracją Eucharystii. Oto, w czasie sprawowania pierwszej Eucharystii w Wieczerniku, Chrystus wstał od wieczery, przepasał się prześcieradłem, wziął miednicę z wodą i począł umywać uczniom nogi. Gdy ukończył posługę, powiedział: „Czy rozumiecie, co wam uczyniłem. Wy Mnie nazywacie »Nauczycielem« i »Panem« i dobrze mówicie, bo nim jestem. Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi” (J 13,13–14). Celebrowanie pierwszej Eucharystii, połączona z umyciem nóg, jest pouczeniem dla nas, abyśmy pamiętali, że przeżywamy Mszę św. przy ołtarzu powinno znaleźć swoje dopełnienie w służeniu bliźnim, w stawianiu się darem dla drugiego człowieka w życiu rodzinnym i społecznym.

2. Dar z siebie dla drugich przedłużeniem celebrowania Eucharystii

W okresie Wielkiego Postu spróbujemy pamiętać o tym zobowiązaniu i je realizować w konkretnych warunkach codziennego życia. Nie wolno nam zapominać, że ci wszyscy, którzy umiłowali Eucharystię i kontemplowali jej sens, byli jednocześnie ludźmi pło-

nymi miłością do człowieka. Jan Paweł II zachęca nas we wspomnianej adhortacji: „Wejdźmy, umiłowani Bracia i Siostry, do szkoły świętych, wielkich mistrzów prawdziwej pobożności eucharystycznej. W ich świadectwie teologia Eucharystii nabiera całego blasku przeżycia, „zara-

raża” nas i niejako „rozgrzewa” (EE, nr 62). W kontekście tych słów warto przywołać niedawno zmarłą, a już beatyfikowaną bł. Matkę Teresę z Kalkuty. Ona codziennie ze swoimi siostrami przeżywała Eucharystię i praktykowała codzienną adorację Najświętszego Sakramentu, a potem szła z siostrami do najędzniejszych i umierających i mówiła siostrze, że to jest ten sam Chrystus, który był adorowany w kaplicy. Matka Teresa i wszyscy inni, prawdziwi czciciele Jezusa Eucharystycznego, uczą nas, że kto dobrze przeżywa Eucharystię i adoruje Najświętszy Sakrament, ten idzie do bliźnich z przekonaniem, że w nich czeka ten sam Chrystus, aby otrzymać dar bezinteresownej miłości. Nie wolno przeto zamykać naszej wiary w Jezusa jedynie w gestach adoracji i wielbienia Go w Eucharystii. Msza św. przynagla nas do czynu miłości, do stawiania się bezinteresownym darem dla drugich. To stawianie się darem dla drugich jest zawsze związane z ofiarą, poświęceniem. Często wymaga od nas dużego samozaparcia, ogromnej cierpliwości i wytrwałości. Mamy przeto okazję, aby w wielkopostnym czasie potraktować ten trud jako formę pokuty, jako formę współuczestniczenia w męce i śmierci Chrystusa.

3. Diecezjalny Kongres Eucharystyczny

Oprócz tego podstawowego zaangażowania się w odnowienie sprawowania Najświętszej Ofiary i życia nią na co dzień, jako społeczność diecezjalna, pragniemy podjąć dodatkową inicjatywę duszpasterską w trwającym Roku Eucharystii, a mianowicie: chcemy przeprowadzić w naszych dekanatach i parafiach Diecezjalny Kongres Eucharystyczny. Jego głównym zadaniem będzie wyrażenie naszej wdzięczności za dar Eucharystii i opowiedzenie się za obecnością Chrystusa w życiu publicznym, z którego Jezus bywa eliminowany. Ojciec Święty Jan Paweł II w liście apostolskim na Rok Eucharystii: *Mane nobiscum, Domine* – „Zostań z nami, Panie” – napisał: „W tym Roku Eucharystii chrześcijanie winni dołożyć starań, by z większą mocą dawać świadectwo obecności Boga w świecie. Nie lękajmy się mówić o Bogu i z dumą nosić znaki wiary. »Kultura Eucharystii« rozwija kulturę dialogu, która z niej czerpie swą siłę i pokarm. Błędem jest uważać, że publiczne odniesienie do wiary mogłoby naruszyć słuszną autonomię państwa i instytucji cywilnych, czy nawet rodzic postawy nietolerancji” (MND, nr 26). Kongres Eucharystyczny Diecezji Świdnickiej, który jest odpowiedzią na powyższe wezwanie Piotra naszych czasów, rozpocznie się 27 lutego, w trzecią Niedzielę Wielkiego Postu, uroczystą Mszą św., koncelebrowaną w katedrze świdnickiej przez dziekanów i proboszczów Świdnicy, ubogoczoną koncertem pieśni eucharystycznych. (...)

Na naszą wielkopostną odnowę, na czekające nas zbożne dzieło Diecezjalnego Kongresu Eucharystycznego, wszystkim udzielam pasterskiego błogosławieństwa: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

BP IGNACY DEC

Rok Eucharystii W MOIM ŻYCIU

KS. ROMAN TOMASZCZUK

Są wydarzenia w życiu człowieka, na które bardzo się czeka i których nie można po prostu zapomnieć. Takim wydarzeniem w moim życiu było pierwsze pełne uczestnictwo w Eucharystii. Był zimny – deszczowy, marmocowy wieczór, a ja miałam wtedy pięć lat. Jednak dzięki wspinałym rodzicom i umiłowaniu przez nich Eucharystii byłam w dostateczny sposób przygotowana do tego, by sama przyjąć Jezusa do swojego serca. Dziś, choć minęło wiele lat do tamtego wieczoru, często wracam myślami do tej mojej pierwszej pełnej Eucharystii, i z ogromną wdzięcznością wspominam kapłana, który mnie przygotowywał do tego pierwszego spotkania z Jezusem. Jestem również bardzo wdzięczna moim rodzicom, za to, iż nie tylko tak wcześniej przygotowywali mnie do I Komunii św., ale również nauczyli mnie kochać Eucharystię. Swoim przykładem nauczyli mnie, iż Eucharystia jest najważniejszym momentem naszego życia. Dlatego zawsze od Niej rozpoczynają się wszystkie miłe chwile i spotkania w naszej rodzinie, ale również na Niej polecamy Bogu to, co boli i z czym trudno żyć. Eucharystia jest dla mnie wszystkim. To w Niej spełniają się słowa jednej z pieśni: „Tobie ja żyję, Tobie umieram; Jezus Twój jestem w życiu i przy śmierci”.

LUCYNA GRIGER

katechetka z SP w Grodziszczu

Kościół św. Józefa wraca do dawnej świetności

Oddać serce św. Józefowi

Są przedsięwzięcia, do realizacji których trzeba przygotowywać się latami. Aby je urzeczywistnić, konieczna jest odwaga i determinacja.

„Kościół wzniesiony w latach 1754–1772 – to dawna świątynia klasztorna urszulanek. Jest to budowla barokowa, jednonawowa, o trzyosiowej elewacji podzielonej pilastrami o łamanym gzymsie, ograniczającym kondygnację. Wnętrze wieloboczne, zbliżone do elipsy, z wydzielonym prezbiterium i kruchtą, sklepienie eliptyczną czaszą, ściany rozdzielone kompozytowymi pilastrami i zwieńczone profilowanym gzymsiem” – wystarczy! Przeciętyny śmiertelnik, czytając taki opis, niewiele z niego rozumie. A przecież za fachowymi nazwami kryją się konkretne mury, kształty – konkretna myśl budowniczych, wyraz ich talentu i miłości do Boga. Zostały one zrealizowane ze względu na ludzi, by mogli lepiej oddawać cześć Bogu. Jednak wieki zacierają prawdę pierwotnego przesłania. Kolejne remonty, przemalowania, rekonstrukcje, przebudowy zniekształcają oryginalną myśl. Budowla traci siłę wyrazu.

Konserwatorzy z prawdziwego zdarzenia

umieją dotrzeć do właściwej malatury sprzętów, wyposażenia i polichromii. Zdejmując kolejne warstwy przemalowań, odkrywają pierwotną świetność i zamysł architektów i rzemieślników. Przywracając właściwą kolorystykę i uzupełniając ubytki, odsłaniają współczesnym geniusz poprzednich pokoleń. Zachowują wszystkie możliwe szczegóły, także te pozornie nieistotne, jak na przykład rozmieszczenie złocen polerowa-

KS. ROMAN TOMASZCZUK

nych i matowych. Na nowo wnętrze świątyni oczarowuje swoją harmonią i proporcjami barw i kształtów. Żeby się o tym przekonać, warto odwiedzić kościół św. Józefa w Świdnicy przy ul. Kotlarskiej.

Proboszcz, ks. Stanisław Pasyk,

powierzył renowację kościoła grupie doświadczonych konserwatorów. Zespołem kieruje E. Grabarczyk. Pani konserwator z radością opowiada o tym, jak z resztek pierwotnej polichromii odtwarza jej oryginalny wygląd. „Musieliśmy zdjąć kilka warstw przemalowań – mówi – żeby można było poznać oryginalne założenia budowniczych”. Z nieukrywaną dumą prezentuje dokonania swego zespołu. Renowacja jest kosztowna w wymiarze czasu, pracy i finansów. „Wymagania postawione nam przez ks. Prałata są rygorystyczne: mamy używać najlepszych materiałów i posługiwać się technikami właściwymi dla baroku. To kosztuje. Ale efekt wysiłku będzie trwały, przynajmniej na kolejne 20 lat”.

Kościół jest wysokiej klasy zabytkiem, mimo to dotacje z miasta są symbolicz-

E. Grabarczyk i M. Konkolewska przy renowacji ambony

ne. W wyścigu o jakikolwiek pieniądze św. Józef nie wytrzymuje konkurencji katedry. Cenę prowadzonej renowacji zapłacą parafianie. Tutaj widać, dlaczego rozpoczęcie remontu było ryzykowne. Proboszcz podjął wyzwanie. Ma nadzieję, że „do Pierwszej Komunii św. zakończy się remont polichromii”.

Jeśli tak się stanie,

miastu przybędzie kolejna perełka architektoniczna. Już dzisiaj, oglądając efekt wykonanych prac, widać, że kościół przy Kotlarskiej, może stać się ulubionym miejscem pobożnych Świdniczan.

Zadziwiające, z jaką pieczołowitością podchodzimy teraz do zabytków. Poprzednie pokolenia nie obchodziły się z zastaną sztuką tak elegancko. Kiedy modernizowano kościoły (szczególnie w baroku), właściwie ogoławano go z elementów gotyku. Dzisiaj sztuka nie może tego czynić. Z jednej strony szanujemy dokonania mistrzów. Z drugiej prawdą jest i to, że nie potrafimy zaferować w zamian niczego, co przebijałoby swoim pięknem i wartością dzieła minionych wieków.

Ks. ROMAN TOMASZCZUK

Dekanat Wałbrzych Zachód

■ STARE BOGACZOWICE

Parafia pw. św. Józefa Oblubieńca
Adres: ul. Główna nr 120, 58-150 Stare Bogaczowice
Telefon: (074) 845-22-88
Proboszcz: ks. Jacek Biernacki
Porządek Mszy św.: w dni powszednie: 17.00 (porządek zimowy: 16.00), w niedziele: 8.00, 13.00
Miejscowości: Chwaliszów i Stare Bogaczowice

■ STRUGA

Parafia pw. Matki Bożej Bolesnej
Adres: ul. Główna nr 59, 58-311 Struga
Telefon: (074) 880-40-56
Kancelaria: czynna, kiedy jest proboszcz w domu
Proboszcz: ks. Zbigniew Bartosiewicz
Kościół filialny: Lubomin, pw. Podwyższenia Krzyża Świętego
Porządek Mszy św.: w dni powszednie: 18.00, 17.00 (zimą), w niedziele: Struga: 8.00, 12.00, w Lubominie: 9.30, 10.30
Miejscowości: Lubomin i Struga

■ SZCZAWNO ZDRÓJ

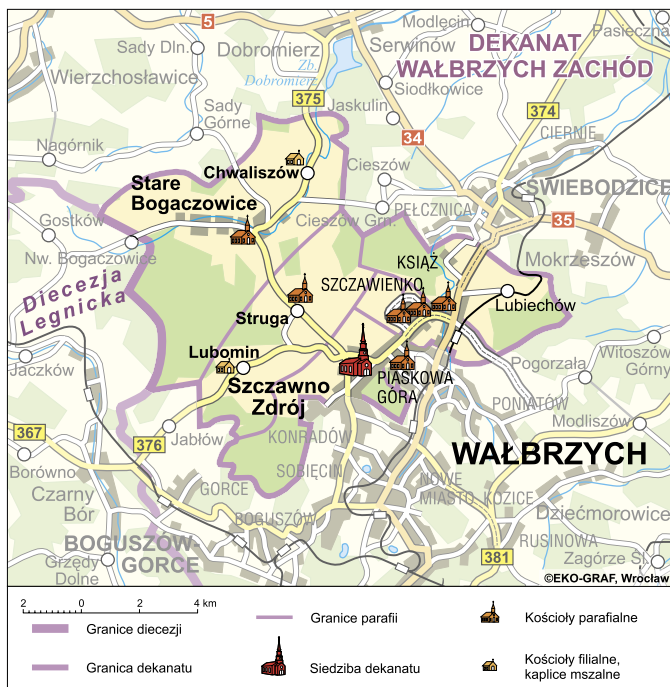
Parafia pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny
Adres: ul. Kolejowa nr 18a, 58-310 Szczawno Zdrój
Telefon: (074) 841-28-30, wikariusze: (074) 841-11-48
Kancelaria: wtorek i czwartek 16.00–18.00
Zgromadzenia zakonne: Siostry Służebniczki NMP, (074) 841-11 41
Porządek Mszy św.: w dni powszednie: 6.30, 19.00, w niedziele: 7.00, 8.00, 9.30, 10.45, 12.00, 19.00, codziennie adoracja Najświętszego Sakramentu

od zakończenia porannej Mszy św. aż do Mszy św. wieczornej
Proboszcz: ks. Józef Daniel Strugarek (dziekan)
Wikariusze: ks. Jacek Czechowski, ks. Marek Jodko
Miejscowości: Szczawno Zdrój

■ WAŁBRZYCH

Parafia pw. św. Anny
Adres: ul. Wieniawskiego nr 6, 58-306 Wałbrzych
Telefon: (074) 666-13-76, wikariusze (074) 666-17-73
Kancelaria: środa 15.00–17.00, sobota 8.00–10.00
Proboszcz: ks. Jerzy Osoliński
Wikariusz: ks. Sławomir Marek
Porządek Mszy św.: w dni powszednie: 18.00, 17.00 (zimą), w niedziele: 7.30, 9.00, 10.00, 12.00, 18.00
Ulice: Azaliowa 2–53, Fabiana 1–19, Gagarina 3–18, Jaworowa 1,3,5,7, 8–34 parzyste, Kamienna 1–3, Klonowa 1–11, Książ 1–9, Kwiatowa 1–33, Lelewela 1–10, Lisia 1–19, Lubiechowska 1–7,13, Łączna 3,6, Łowiecka 5,7,9,11, Dąbrowskiej 1–10, Makowa 1–19, Nowa 1–5, Pogodna 1–13, Robotnicza 1–17, Równoległa 2, 3,9,11,15, Rzeczna 1,3, Stacyjna 2–5,9, Topolowa 2,6, 13, Traktorzystów 1–3, Uczniowska 5,7,21, Wesoła I, 3,5,6,8,10,16–19, Wieniawskiego 1–5, 11–17, 19, 21, Wilcza 6–74, Witosa 1–94, Wrocławska 72–186, 97–199, Zakole 1–3, Zdrojowa 2–10
Miejscowości: Książ, Lubiechów

Parafia pw. śś. Piotra i Pawła
Adres: ul. Podwale nr 2a, 58-316 Wałbrzych
Telefon: (074) 840-21-61
Kancelaria: poniedziałki i środy 16.00–18.00, soboty 9.00–10.00

Porządek Mszy św.: w dni powszednie: 7.00, 18.30, w niedziele: 8.00, 9.30, 11.00, 12.30, 18.30
Proboszcz: ks. Piotr Śliwka
Wikariusz: ks. Stanisław Olszowy
Rezydent: ks. Wiesław Mróz
Ulice: Basztowa, Grodzka 4–20, Grodzka (nieparzyste), Hetmańska

Parafia pw. Podwyższenia Krzyża Świętego
Adres: ul. Jana Pawła II nr 1, 58-314 Wałbrzych
Telefon: (074) 841-33-46
Kancelaria: wtorek i sobota 9.00–10.00, środa, czwartek i piątek 16.00–18.00
Proboszcz: ks. Andrzej Raszpla
Wikariusze: ks. Tomasz Federkiewicz, ks. Adam Łyczkowski, ks. Piotr Winczakiewicz
Rezydent: ks. Julian Groniek
Porządek Mszy św.: w dni powszednie: 6.30, 7.00, 18.45, w niedziele: 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00, 18.00, od maja do września 21.00
Ulice: Blankowa, Forteczna, Grodzka 22–54, Kasztelańska, Palisadowa, Poselska, Senatorska

Parafia pw. św. Wojciecha Biskupa
Adres: ul. Topolowa nr 35, 58-309 Wałbrzych
Telefon: (074) 665-40-51
Kancelaria: wtorek i czwartek 15.00–16.30
Proboszcz: ks. Marek Babuśka
Wikariusz: ks. Gabriel Mularz
Porządek Mszy św.: w dni powszednie: 18.00, 17.00 (zimą), w niedziele: 8.00, 9.30, 11.30, 12.45 (oprócz wakacji), 18.00
Ulice: Broniewskiego parzyste 16–64, nieparzyste 65–105, Chopina nieparzyste 1–19, parzyste 4–18, Długa nieparzyste 57–101, Gałczyńskiego parzyste 2–6, nieparzyste 19–21, Hirszwelda parzyste 2–8, nieparzyste 1–17, Łączyńskiego parzyste 4–66, nieparzyste od 19, Makuszyńskiego parzyste 2–12, nieparzyste 1–37, Nałkowskiej parzyste 2–40, nieparzyste 1–37, Teligi nieparzyste 1–51, Topolowa parzyste 16–18, nieparzyste 17–41, Wyszynskiego parzyste 112–138